

Judikatūras krājums

ĢENERĀLADVOKĀTA DŽOVANNI PITRUCELLAS
[GIOVANNI PITRUZZELLA] SECINĀJUMI,
sniegti 2022. gada 14. jūlijā¹

Apvienotās lietas C-439/20 P un C-441/20 P

Eiropas Komisija

pret

Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd (C-439/20 P)

un

Eiropas Savienības Padome

pret

Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd,

(C-441/20 P)

Apelācija – Dempings – Subsīdijas – Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes vai no tās nosūtītu kristāliskā silīcija fotoelektrisko moduļu un to galveno sastāvdaļu (elementu) imports – Regula (ES) 2016/1036 – 8. panta 1., 9. un 10. punkts un 10. panta 5. punkts – Regula (ES) 2016/1037 – 13. panta 1., 9. un 10. punkts un 16. panta 5. punkts – Saistību pārkāpums – Piekrišanas saistībām atsaukšanas sekas – Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1238/2013 un Nr. 1239/2013 – Iebildes par prettiesiskumu pieņemamība – Īstenošanas regula (ES) 2016/2146 – Saistību rēķinu atzīšana par nederīgiem

1. Ja Komisija atsauc piekrišanu saistībām, jo ražotājs eksportētājs, kurš tās uzņēmies, ir pārkāpis šīs saistības, jau noteiktie galīgie antidempinga un kompensācijas maksājumi ir piemērojami importam, kas atbilst pārkāptajām saistībām, kopš maksājumu noteikšanas datuma, vai arī tie ir piemērojami tikai importam pēc saistību atsaukšanas? Šādā kontekstā Komisija var atzīt par spēkā neesošiem rēķinus par importu, kas atbilst pārkāptajām saistībām, un likt valstu iestādēm iekasēt galīgos maksājumus par minēto importu?

2. Būtībā šādi ir galvenie jautājumi, kas ir uzdoti šajās apvienotās lietās, kuru priekšmets ir divas apelācijas sūdzības, kuras iesniedza attiecīgi Eiropas Komisija lietā C-439/20 un Eiropas Savienības Padome lietā C-441/20 P² (turpmāk tekstā kopā – “iestādes”), ar kurām tās lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2020. gada 8. jūlija spriedumu *Jiangsu Seraphim Solar System /Komisija* (T-110/17, EU:T:2020:315, turpmāk tekstā – “pārsūdzētais spriedums”), ar kuru ir

¹ Oriģinālvaloda – itāļu.

² Abas attiecīgās lietas ir apvienotas ar Tiesas priekšsēdētāja 2021. gada 7. janvāra lēmumu.

apmierināta komercsabiedrības *Jiangsu Seraphim Solar System Co Ltd* (turpmāk tekstā – “*Jiangsu*”) celtā prasība, ar kuru tā lūdza daļēji atcelt Īstenošanas regulu (ES) 2016/2146³ (turpmāk tekstā – “apstrīdētā regula”), daļā, kas attiecas uz to.

I. Atbilstošās tiesību normas

3. Apstrīdētās regulas pieņemšanas datumā Savienības antidempinga pasākumu noteikšana bija regulēta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2016/1036 (2016. gada 8. jūnijs) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis⁴ (turpmāk tekstā – “antidempinga pamatregula”).

4. Šīs regulas 8. panta “Saistības” 1., 9. un 10. punktā bija paredzēts:

“1. Gadījumā, ja provizoriski ir konstatēts, ka dempings pastāv un ka tas ir radījis kaitējumu, Komisija var saskaņā ar 15. panta 2. punktā minēto konsultēšanas procedūru piekrist, ka eksportētāji brīvprātīgi uzņemas pietiekamas saistības pārskatīt savas cenas vai pārtraukt eksportu par dempinga cenām, ja tā ir pārliccināta, ka tādējādi tiek novērsta dempinga kaitīgā ietekme.

Šādā gadījumā un tikmēr, kamēr šādas saistības ir spēkā, attiecīgi vai nu pagaidu maksājumi, kurus Komisija noteikusi saskaņā ar 7. panta 1. punktu, vai galīgie maksājumi, kuri noteikti saskaņā ar 9. panta 4. punktu, neattiecas uz tādu attiecīgo izstrādājumu importu, kurus ražojuši uzņēmumi, kas minēti Komisijas lēmumā, ar kuru tā pieņem saistības, ar vēlākiem grozījumiem. [..]

9. Ja kāda puse nepilda vai atsauc saistības vai gadījumā, ja Komisija atsauc saistību pieņemšanu, šo pieņemšanu attiecīgi atsauc ar Komisijas lēmumu vai Komisijas regulu un automātiski piemēro pagaidu maksājumu, kuru Komisija noteikusi saskaņā ar 7. pantu, vai galīgo maksājumu, kurš noteikts saskaņā ar 9. panta 4. punktu, ar nosacījumu, ka attiecīgajam eksportētājam ir bijusi dota iespēja sniegt piezīmes, izņemot, ja eksportētājs pats ir atsaucis saistības. [..]

10. Pamatojoties uz labāko pieejamo informāciju, ja ir iemesls uzskatīt, ka saistības netiek pildītas, ja tās netiek pildītas vai ir atsauktas, gadījumos, ja nav pabeigta izmeklēšana, kuras rezultātā notika saistību uzņemšanās, saskaņā ar 7. pantu var noteikt pagaidu maksājumu.”

5. Šīs regulas 10. panta “Atpakaļejošs spēks” 5. punktā bija paredzēts:

“Gadījumos, kad netiek pildītas vai tiek atsauktas saistības, galīgos maksājumus var piemērot precēm, kas nonākušas patēriņā ne agrāk kā 90 dienas pirms pagaidu pasākumu piemērošanas, ar noteikumu, ka imports ir reģistrēts saskaņā ar 14. panta 5. punktu un ka šādu atpakaļejošu novērtējumu nepiemēro importam, kas veikts pirms saistību neizpildes vai atsaukšanas.”

³ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2016/2146 (2016. gada 7. decembris), ar ko atsauc divu ražotāju eksportētāju saistību pieņemšanu, kura izdarīta saskaņā ar Īstenošanas lēmumu 2013/707/ES, ar ko apstiprina tādu saistību pieņemšanu, kuras piedāvātas saistībā ar antidempinga un antisubsidēšanas procedūru attiecībā uz Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes vai no Ķīnas Tautas Republikas nosūtītu kristāliskā silīcija fotoelektrisko moduļu un to galveno sastāvdaļu (proti, elementu) importu galīgo pasākumu piemērošanas periodā (OV 2016, L 333, 4. lpp.).

⁴ OV 2016, L 176, 21. lpp.

6. Apstrīdētās regulas pieņemšanas datumā Savienības antisubsidēšanas pasākumu noteikšana bija regulēta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2016/1037 (2016. gada 8. jūnijs) par aizsardzību pret subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis⁵ (turpmāk tekstā – “antisubsidēšanas pamatregula”).

7. Antisubsidēšanas pamatregulā ietvertās tiesību normas par saistībām un atpakaļejošu spēku ir formulētas būtībā identiski atbilstošajām antidempinga pamatregulas tiesību normām. Tādējādi it īpaši antisubsidēšanas pamatregulas 13. panta 1. punkta pirmā un otrā daļa, 9. un 10. punkts, kā arī 16. panta 5. punkts būtībā atbilst attiecīgi antidempinga pamatregulas 8. panta 1. punkta pirmajai un otrajai daļai, 9. un 10. punktam, kā arī 10. panta 5. punktam (turpmāk tekstā abas regulas kopā tiks minētas kā “pamatregulas”)⁶.

II. Faktiskie apstākļi un apstrīdētā regula

8. *Jiangsu* ir komercsabiedrība, kas ražo kristāliskā silīcija fotoelektriskos moduļus Ķīnā un tos eksportē uz Savienību.

9. Pēc pagaidu antidempinga maksājumu noteikšanas Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes vai no Ķīnas Tautas Republikas nosūtītu kristāliskā silīcija fotoelektrisko moduļu un to galveno sastāvdaļu (proti, elementu un plāksnišu) (turpmāk tekstā – “attiecīgās preces”) importam⁷, Komisija ar 2013. gada 2. augusta Lēmumu 2013/423/ES⁸ pieņēma cenu saistības (turpmāk tekstā – “saistības”), kuras bija piedāvājusi Ķīnas Iekārtu un elektronisko ražojumu importa un eksporta tirdzniecības palāta *inter alia Jiangsu* vārdā.

10. 2013. gada 2. decembrī Padome pieņēma Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1238/2013⁹, ar kuru noteica galīgo antidempinga maksājumu attiecīgo preču importam. Tajā pašā datumā Padome pieņēma arī Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1239/2013¹⁰, ar kuru noteica galīgo kompensācijas maksājumu šo preču importam.

⁵ OV 2016, L 176, 55. lpp.

⁶ Turklāt attiecīgās pamatregulu tiesību normas būtībā ir identiskas tiesību normām, kuras ir ietvertas attiecīgi Padomes Regulā (EK) Nr. 1225/2009 (2009. gada 30. novembris) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 2009, L 343, 51. lpp., un labojums OV 2016, L 44, 20. lpp.), kas bija piemērojama attiecīgo antidempinga maksājumu noteikšanas datumā, kā arī Padomes Regulā (EK) Nr. 597/2009 (2009. gada 11. jūnijs) par aizsardzību pret subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 2009, L 188, 93. lpp.), kas bija piemērojama attiecīgo kompensācijas maksājumu noteikšanas datumā. Tādējādi šo apelācijas sūdzību analizē tāpat kā pārsūdzētajā spriedumā tiks izdarīta atsauce uz pamatregulām, izņemot, ja Regulas Nr. 1225/2009 un Nr. 597/2009 ir atšķirīgas vai ja to pieprasa konteksts.

⁷ Skat. pārsūdzētā sprieduma 2. punktā minētās atsaucē.

⁸ Lēmums 2013/423/ES (2013. gada 2. augusts), ar ko pieņem saistības, kuras piedāvātas saistībā ar antidempinga procedūru attiecībā uz Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes vai no Ķīnas Tautas Republikas nosūtītu kristāliskā silīcija fotoelektrisko moduļu un to galveno sastāvdaļu (proti, elementu un plāksnišu) importu (OV 2013, L 209, 26. lpp.).

⁹ Īstenošanas regula (ES) Nr. 1238/2013, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē noteikto pagaidu maksājumu par Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes vai no tās nosūtīta kristāliskā silīcija fotoelektrisko moduļu un galveno sastāvdaļu (proti, elementu) importu (OV 2013, L 325, 1. lpp.).

¹⁰ Īstenošanas regula (ES) Nr. 1239/2013, ar ko nosaka galīgo kompensācijas maksājumu tādu kristāliskā silīcija fotoelektrisko moduļu un to galveno sastāvdaļu (proti, elementu) importam, kuru izcelsme ir Ķīnas Tautas Republikā vai kurus nosūta no Ķīnas Tautas Republikas (OV 2013, L 325, 66. lpp.).

11. Īstenošanas regulas Nr. 1238/2013 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā un Īstenošanas regulas Nr. 1239/2013 2. panta 2. punkta b) apakšpunktā, kas ir formulēti vienādi, ir paredzēts:

“2. Pieņemot deklarāciju ražojuma laišanai brīvā apgrozībā, muitas parāds rodas:

[..]

b) ja saskaņā ar [pamatregulām]¹¹ Komisija, atsaucoties uz konkrētiem darījumiem, ar regulu vai lēmumu atsauc savu piekrišanu saistībām un paziņo, ka attiecīgie saistību rēķini nav derīgi.”

12. Ar 2013. gada 4. decembra Īstenošanas lēmumu 2013/707/ES¹² Komisija apstiprināja piekrišanu Ķīnas ražotāju eksportētāju piedāvātajām saistībām.

13. Saskaņā ar Īstenošanas regulas Nr. 1238/2013 3. panta 1. punktu un Īstenošanas regulas Nr. 1239/2013 2. panta 1. punktu, imports, uz kuru attiecas saistības un Īstenošanas lēmums 2013/707, ir atbrīvots no minētajās regulās paredzētajiem antidempinga un kompensācijas maksājumiem.

14. Tomēr, vēlāk konstatējot, ka *Jiangsu* ir pārkāpusi saistības, Komisija pieņēma apstrīdēto regulu. Šīs regulas 1. pantā Komisija atsauc saistību pieņemšanu *inter alia* no *Jiangsu*. Šīs regulas 2. panta 1. punktā Komisija atzina par nederīgiem saistību rēķinus, kas uzskaitīti šīs regulas I pielikumā, un 2. punktā nolēma, ka: “iekasē antidempinga un kompensācijas maksājumus, kuri saskaņā ar [...] regulas (ES) Nr. 1238/2013 3. panta 2. punkta b) apakšpunktu un [...] regulas (ES) Nr. 1239/2013 2. panta 2. punkta b) apakšpunktu bija jāveic laikā, kad tika pieņemta deklarācija par laišanu brīvā apgrozībā”.

III. Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

15. Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā tika iesniegts 2017. gada 18. februārī, *Jiangsu* cēla atcelšanas prasību par apstrīdētās regulas 2. pantu. Šīs prasības pamatojumam tika izvirzīts viens prasības pamats saistībā ar vairāku pamatregulu tiesību normu pārkāpumiem, kas ir pamatots ar iebildi par prettiesiskumu, kura saskaņā ar LESD 277. pantu tika izvirzīta pret Regulas Nr. 1238/2013 3. panta 2. punkta b) apakšpunktu un Regulas Nr. 1239/2013 2. panta 2. punkta b) apakšpunktu.

16. Pārsūdzētā sprieduma 28.–64. punktā Vispārējā tiesa vispirms noraidīja Komisijas izvirzītos un Padomes atbalstītos iebildumus par prasības pieņemamību, kā arī par iebildes par prettiesiskumu pieņemamību.

17. Pēc tam pārsūdzētā sprieduma 65.–160. punktā Vispārējā tiesa apmierināja pēc būtības *Jiangsu* izvirzīto vienīgo pamatu un iebildi par prettiesiskumu un tādējādi atcēla apstrīdētās regulas 2. pantu daļā, kurā tas attiecās uz *Jiangsu*.

¹¹ Skat. iepriekš 6. zemsvītras piezīmi.

¹² Īstenošanas lēmums 2013/707/ES (2013. gada 4. decembris), ar ko apstiprina tādu saistību pieņemšanu, kuras piedāvātas saistībā ar antidempinga un antisubsidēšanas procedūru attiecībā uz Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes vai no Ķīnas Tautas Republikas nosūtītu kristāliskā silīcija fotoelektrisko moduļu un to galveno sastāvdaļu (proti, elementu) importu galīgo pasākumu piemērošanas periodā (OV 2013, L 325, 214. lpp.)

IV. Lietas dalībnieku prasījumi

18. Komisijas, kuru atbalsta Padome, apelācijas sūdzībā lietā C-439/20 P izvirzītie prasījumi Tiesai ir: atcelt pārsūdzēto spriedumu, atzīt pirmajā instancē iesniegto prasību par nepieņemamu vai, pakārtoti, noraidīt pirmajā instancē iesniegto prasību un piespriest *Jiangsu Seraphim* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

19. Padomes, kuru atbalsta Komisija, apelācijas sūdzībā lietā C-441/20 P izvirzītie prasījumi Tiesai ir: atcelt pārsūdzēto spriedumu; noraidīt pirmajā instancē iesniegto prasību un piespriest *Jiangsu Seraphim* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, vai, pakārtoti, nodot lietu atpakaļ atkārtotai izskatīšanai Vispārējā tiesā un atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu abās instancēs.

20. *Jiangsu* prasījumi Tiesai ir: noraidīt apelācijas sūdzības un piespriest Komisijai un Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

V. Apelācijas analīze

21. Savas apelācijas sūdzības pamatojumam lietā C-439/20 P Komisija izvirza četrus apelācijas pamatus. Šie pamati lielā mērā pārklājas ar diviem pamatiem, kurus savas apelācijas sūdzības pamatojumam lietā C-441/20 P izvirza Padome. Tāpēc abas apelācijas sūdzības ir jāizskata kopā.

A. Par pirmajiem apelācijas pamatiem, kuri attiecas uz pieņemamību

22. Ar pirmajiem apelācijas pamatiem iestādes apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdas analīzē par *Jiangsu* iesniegtās prasības pieņemamību (pirmā daļa) un analīzē par tās izvirzītās iebildes par prettiesiskumu pieņemamību un efektivitāti (otrā daļa).

1. Par pirmo apelācijas pamatu pirmo daļu, kas attiecas uz Jiangsu locus standi un interesi celt prasību

23. Pirmo apelācijas pamatu pirmajā daļā iestādes apstrīd Vispārējās tiesas analīzi saistībā ar *Jiangsu locus standi* un interesi celt prasību par apstrīdētās regulas strīdus tiesību normu, proti, tās 2. pantu.

a) Par tiešu skārumu

24. Vispirms iestādes iebilst, ka pārsūdzētā sprieduma 37., 38., 44. un 45. punktā Vispārējā tiesa esot pieļāvusi vairākas tiesību kļūdas, uzskatot, ka apstrīdētās regulas strīdus tiesību norma tieši skar *Jiangsu* LESD 263. panta ceturtās daļas izpratnē. Iestādes uzsver, ka nevis *Jiangsu* kā ražotājs eksportētājs, bet gan saistītais importētājs *Seraphim Solar System GmbH* ir iesniedzis muitas deklarācijas attiecībā uz precēm, kuru rēķini ar minēto regulu tika atzīti par spēkā neesošiem. Tādējādi pēdējais minētais uzņēmums, nevis *Jiangsu*, esot atbildīgs par antidempinga un kompensācijas maksājumu samaksu *Jiangsu* izsniegto rēķinu atzīšanas par spēkā neesošiem rezultātā. Minētā muitas parāda rašanās izmaina tiesisko stāvokli, kas izriet no apstrīdētās regulas 2. panta. No tā izrietot, ka *Jiangsu* kā ražotāja eksportētāja tiesiskais stāvoklis ar apstrīdētās regulas 2. pantu neesot izmainīts un ka tāpēc tā neesot tieši skarta LESD 263. panta ceturtās daļas izpratnē.

25. Šajā ziņā no pastāvīgās judikatūras izriet, ka LESD 263. panta ceturtajā daļā minētais nosacījums, atbilstoši kuram attiecīgajam pasākumam fiziskā vai juridiskā persona ir jāskar tieši, ir saistīts ar prasību, lai kumulatīvi būtu ievēroti divi nosacījumi, proti, pirmkārt, lai apstrīdētais pasākums tieši ietekmētu attiecīgās personas tiesisko stāvokli un, otrkārt, nepieļautu nekādu rīcības brīvību šī pasākuma adresātiem, kuri ir atbildīgi par tā īstenošanu, kas ir pavisam automātiska un izriet tikai no Savienības tiesiskā regulējuma, nepiemērojot citus starpnoteikumus¹³.

26. Aplūkojamajā gadījumā *Jiangsu* apstrīd apstrīdētās regulas 2. pantu kopumā. Kā izriet no šo secinājumu 14. punkta un kā pārsūdzētā sprieduma 44. punktā ir norādījusi Vispārējā tiesa, minētās tiesību normas 1. punktā Komisija *inter alia* atzina par spēkā neesošiem *Jiangsu* izrakstītos saistību rēķinus, kuri atbilst noteiktiem specifiskiem darījumiem, un 2. punktā lika iekasēt galigos maksājumus par darījumiem, par kuriem ir izsniegti rēķini. Minētajā pārsūdzētā sprieduma punktā Vispārējā tiesa secināja, ka tādējādi *Jiangsu* apstrīdētās tiesību normas tieši ietekmēja tās tiesisko stāvokli.

27. Šajā ziņā uzskatu, ka lēmums par kāda subjekta izsniegto rēķinu atzīšanu par spēkā neesošiem var tieši ietekmēt tās tiesisko stāvokli. Anulējot rēķinus, šāds lēmums faktiski ietekmē līgumiskas attiecības, kuras atbilst specifiskiem darījumiem, par kuriem ir izsniegti rēķini, kuri tika atzīti par spēkā neesošiem, aplūkojamajā gadījumā attiecības starp *Jiangsu* un importētāju, un var ietekmēt arī attiecības starp subjektu, kas izsniedz rēķinus, un nodokļu iestādēm¹⁴. Tādējādi, manā skatījumā, iestādes nevar pamatot apgalvot, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, kad ir secinājusi, ka apstrīdētās regulas 2. pants tieši skar *Jiangsu*, vismaz attiecībā uz šīs tiesību normas 1. punktu.

28. Runājot par 2. punktu, patiešām, kā apgalvo iestādes, rēķinu atzīšanas par spēkā neesošiem rezultātā radies muitas parāds attiecas uz importētāju, proti, uzņēmumu *Seraphim Solar System GmbH*, kas, lai gan ir saistīts ar *Jiangsu*, juridiski ir no tās nošķirts subjekts. Tomēr aplūkojamās lietas kontekstā šis apstāklis, manuprāt, nevar padarīt *Jiangsu* apelācijas sūdzību par nepieņemamu tieša skāruma neesamības dēļ.

29. Faktiski, pirmām kārtām, muitas parāda rašanās ir attiecīgo rēķinu atcelšanas tūlītējas un tiešas sekas, atcelšana, kā izriet no pašas apstrīdētās regulas¹⁵, ir šī parāda rašanās nepieciešamais priekšnoteikums. Par saistību darījumiem izrakstīto rēķinu atzīšana par spēkā neesošiem un muitas parāda rašanās par šiem darījumiem tādējādi ir cieši saistītās viena un tā paša pasākuma sekas, tāpēc būtu mākslīgi tās nodalīt. Turklāt muitas parādi attiecas tieši uz specifiskiem darījumiem, par kuriem ir izrakstīti rēķini, tādējādi tie obligāti ietekmē minētos darījumus, kuros *Jiangsu* ir līgumslēdzēja puse, un tārad ietekmē tās tiesisko stāvokli.

30. Manā skatījumā, no iepriekš minētā izriet, ka, pretēji tam, ko apgalvo iestādes, Vispārējā tiesa nav pieļāvusi tiesību kļūdu, secinot, ka apstrīdētās regulas 2. pants tieši skāra *Jiangsu*.

¹³ Skat. *inter alia* spriedumu, 2019. gada 28. februāris, Padome/*Growth Energy* un *Renewable Fuels Association* (C-465/16 P, EU:C:2019:155, 69. punkts un tajā minētā judikatūra).

¹⁴ Savienības tiesās izskatāmo lietu piemēriem par jautājumiem, kas saistīti ar rēķinu atzīšanu par spēkā neesošiem, *inter alia* skat. spriedumu, 2021. gada 21. oktobris, *Wilo Salmson France* (C-80/20, EU:C:2021:870), vai Vispārējās tiesas spriedumu, 2014. gada 2. oktobris, *Spraylat/ECHA* (T-177/12, EU:T:2014:849, it īpaši 21. punktu).

¹⁵ Skat. apstrīdētās regulas 32. apsvērumu un, gluži pretēji, 33. apsvēruma pēdējo teikumu.

b) *Par interesi celt prasību*

31. Pakārtoti, iestādes apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdas analizē par *Jiangsu* interesi celt prasību, lai apstrīdētu apstrīdētās regulas 2. pantu.

32. Šajā ziņā pārsūdzētā sprieduma 47. punktā Vispārējā tiesa ir norādījusi, ka judikatūrā ir netieši, bet noteikti atzīta ražotāja eksportētāja prasības pieņemamība attiecībā uz aktiem par piekrišanas saistībām atsaukšanu un galīgā antidempinga maksājuma noteikšanu produktiem, kurus tas ražo un eksportē Savienības tirgū¹⁶. No tā Vispārējā tiesa ir secinājusi, ka līdzīgā konfigurācijā šāds ražotājs eksportētājs arī ir jāuzskata par tiesīgu apstrīdēt minēto maksājumu piemērošanu precēm, kuras tas jau ir eksportējis un kuru saistību rēķinus Komisija ir atzinusi par spēkā neesošiem. Pārsūdzētā sprieduma 48. punktā Vispārējā tiesa turklāt ir uzskatījusi, ka apstrīdētās tiesību normas tiktāl, ciktāl ar tām tiek veicināta *Jiangsu* ievesto preču cenas palielināšana, rada negatīvu ietekmi uz tās tirdzniecības attiecībām ar attiecīgo preču importētāju; prasība, ja tā tiktu apmierināta, šo negatīvo ietekmi atceltu.

33. Iestādes uzskata, ka šajā analizē esot pieļautas tiesību kļūdas. Pārsūdzētā sprieduma 47. punktā ietvertajiem apsvērumiem neesot nozīmes, jo tie attiecoties uz *locus standi* un pamatojoties uz kļūdainu LESD 263. panta ceturtais daļas interpretāciju. Turklāt šajā punktā minētā analogija ar judikatūru esot kļūdaina, jo tā neattiecoties uz tādu situāciju kā šajā lietā. Pārsūdzētā sprieduma 48. punktā, pretēji judikatūrai, jēdziens interese celt prasību tiek interpretēts tādējādi, it kā būtu pietiekami pierādīt vienīgi ekonomisku priekšrocību, kas izriet no prasības apmierināšanas, lai gan ir nepieciešama prasītājas tiesiskā stāvokļa izmaiņa. *Jiangsu* apstrīd iestāžu argumentus.

34. Šajā ziņā no Tiesas pastāvīgās judikatūras izriet, ka atcelšanas prasība, ko ir cēlusi fiziska vai juridiska persona, ir pieņemama tikai tad, ja šādai personai ir interese, lai apstrīdētais akts tiktu atcelts. Šāda interese nozīmē, ka pārsūdzētā akta atcelšanai pašai par sevi var būt tiesiskas sekas un tādējādi prasības celšana var radīt labumu lietas dalībniekam, kurš to ir cēlis. Prasītāja interesei celt prasību jābūt tādai, kas ir jau radusies, un tai ir jāpastāv, un tā nevar attiekties uz hipotētisku situāciju nākotnē¹⁷.

35. Šajā gadījumā pārsūdzētajā spriedumā izklāstītā Vispārējās tiesas argumentācija nav atbrīvota no kritikas. Faktiski, pirmkārt, analogijas, kuru Vispārējā tiesa izdarīja minētā sprieduma 47. pantā, apjoms šķiet apšaubāms. Tā neattiecas tieši uz nosacījumu par interesi celt prasību un tās atbilstība nekādā veidā nav pamatota. Turklāt pārsūdzētā sprieduma 48. punktā minētie apsvērumi par negatīvu ietekmi uz *Jiangsu* tirdzniecības attiecībām ar tās importētāju paši par sevi nešķiet pietiekami, lai pierādītu, ka akta atcelšana pozitīvi ietekmēs *Jiangsu* tiesisko stāvokli, kas attaisno interesi celt prasību atbilstoši šo secinājumu 34. punktā atgādinātajai judikatūrai.

¹⁶ Vispārējā tiesa atsauca uz spriedumu, 2010. gada 9. septembris, *Usha Martin*/Padome un Komisija (T-119/06, EU:T:2010:369), kas apelācijas instancē ar 2012. gada 22. novembra spriedumu ir atstāts negrozīts (*Usha Martin*/Padome un Komisija, C-552/10 P, EU:C:2012:736).

¹⁷ Skat. *inter alia* spriedumus, 2015. gada 17. septembris, *Mory* u.c./Komisija (C-33/14 P, EU:C:2015:609, 55. un 56. punkts un tajos minētā judikatūra), un 2019. gada 27. marts, *Canadian Solar Emea* u.c./Padome (C-236/17 P, EU:C:2019:258, 91. un 92. punkts un tajos minētā judikatūra; turpmāk tekstā – “spriedums *Canadian Solar*”).

36. Tomēr, manā skatījumā, šīs kļūdas nevar būt pamats pārsūdzētā sprieduma atcelšanai, jo secinājums, saskaņā ar kuru *Jiangsu* bija interese celt prasību, lai panāktu apstrīdētās regulas 2. panta atcelšanu, ir pareizs¹⁸.

37. Kā minēts šo secinājumu 26. punktā, aplūkojamajā gadījumā ar apstrīdētās regulas 2. pantu Komisija, pirmkārt, atzina par spēkā neesošiem *inter alia Jiangsu* izrakstītos saistību rēķinus un, otrkārt, lika iekasēt galīgos maksājumus par darījumiem, par kuriem ir izrakstīti rēķini.

38. Šādos apstākļos minētās apstrīdētās regulas tiesību normas atcelšanas rezultātā tiktu atcelta *Jiangsu* izrakstīto rēķinu atzīšana par spēkā neesošiem, kas radītu tiesiskās sekas šo secinājumu 34. punktā minētās judikatūras izpratnē. Tiesisko seku atcelšana attiecībā uz *Jiangsu*, it īpaši līgumiskajās attiecībās saistībā ar darījumiem, uz kuriem attiecas par spēkā neesošiem atzītie rēķini, kas izriet no rēķinu anulēšanas, ir uzskatāma par labumu, ko *Jiangsu* varētu gūt no prasības apmierināšanas. Turklāt šī atcelšana padarītu par spēkā neesošu rīkojumu iekasēt galīgos maksājumus saistībā ar darījumiem, par kuriem ir izrakstīti rēķini, kas ir darījumi, kuros, kā minēts šo secinājumu 29. punktā, *Jiangsu* bija pārdevēja puse. Manā skatījumā, no minētajiem apsvērumiem izriet, ka *Jiangsu* bija interese celt prasību par apstrīdētās regulas strīdus tiesību normas atcelšanu. No tā jāsecina, ka arī šis iestāžu iebildums ir jānoraida.

2. Par pirmo apelācijas pamatu otro daļu, kas attiecas uz Jiangsu izvirzītās iebildes par prettiesiskumu pieņemamību un efektivitāti

39. Pirmo apelācijas pamatu otrajā daļā iestādes apstrīd pārsūdzētā sprieduma 57.–64. punktā veikto Vispārējās tiesas analīzi, kurā minētā tiesa atzina par pieņemamu iebildi par prettiesiskumu, kuru saskaņā ar LESD 277. pantu *Jiangsu* izvirzīja attiecībā uz Regulas Nr. 1238/2013 3. panta 2. punkta b) apakšpunktu un Regulas Nr. 1239/2013 2. panta 2. punkta b) apakšpunktu (turpmāk tekstā kopā – “tiesību normas, uz kurām attiecas iebilde par prettiesiskumu”).

40. Minētās analīzes rezultātā Vispārējā tiesa secināja, ka, nepastāvot interesei celt prasību par minētajām tiesību normām, nevarēja uzskatīt, ka *Jiangsu* bija tiesības apstrīdēt tās tieši pēc to pieņemšanas saskaņā ar LESD 263. pantu, un ka tāpēc šis uzņēmums varēja apstrīdēt tās, ceļot iebildi par prettiesiskumu saskaņā ar LESD 277. pantu¹⁹.

41. Iestādes uzskata, ka Vispārējās tiesas analīzē esot pieļautas vairākas tiesību kļūdas un ka tā esot it īpaši pretrunā judikatūrai, kura izriet no spriedumiem *Solar World* un *Canadian Solar*²⁰. Komisija apstrīd arī iebildes par prettiesiskumu efektivitāti.

42. Šajā ziņā vispirms ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru LESD 277. pantā ir izteikts vispārējs princips, ar kuru jebkurai pusei tiek garantētas tiesības apstrīdēt iestāžu iepriekš pieņemtu tiesību aktu, kuri ir apstrīdētā lēmuma juridiskais pamats, spēkā esamību, lai panāktu tāda lēmuma atcelšanu, kas to skar tieši un individuāli, ja šai pusei saskaņā ar LESD 263. pantu nav tiesību celt tiešu prasību pret šiem tiesību aktiem, kuri tai tādējādi rada sekas, bet kurus tā

¹⁸ Faktiski, saskaņā ar Tiesas judikatūru, ja Vispārējās tiesas nolēmuma argumentos atklājas Savienības tiesību pārkāpums, bet tā rezolutīvā daļa, šķiet, ir balstīta uz citu tiesisko pamatojumu, šāds pārkāpums nevar būt pamats šī nolēmuma atcelšanai, un ir jāveic argumentu aizstāšana. Skat. *inter alia* spriedumu, 2017. gada 11. maijs, *Dyson*/Komisija (C-44/16 P, EU:C:2017:357, 55. punkts un tajā minētā judikatūra).

¹⁹ Skat. pārsūdzētā sprieduma 64. punktu.

²⁰ Spriedums, 2017. gada 9. novembris, *SolarWorld*/Padome (C-205/16 P, EU:C:2017:840, turpmāk tekstā – “spriedums *SolarWorld*”), un iepriekš 17. zemesvitras piezīmē minētais spriedums *Canadian Solar*.

nevar lūgt atcelt²¹. Iebilde par prettiesiskumu ir iespējama tikai tad, ja nav cita pieejama tiesību aizsardzības līdzekļa²². Turklāt no paša LESD 277. panta formulējuma izriet, ka iespējamā iebildes apmierināšana izraisa vienīgi akta prettiesiskuma netiešo konstatējumu un tādējādi par prettiesiskām atzīto tiesību normu nepiemērojamību *inter partes*, nevis to atcelšanu²³.

43. Uzskatu, ka vispirms ir jāatgādina arī, ka spriedumā *SolarWorld* Tiesa ir nospriedusi, ka Regulas Nr. 1239/2013 2. pants ir tiesību norma, kas nav nodalāma no šīs regulas pārējās daļas un ka šīs tiesību normas atcelšana noteikti ietekmēs minētās regulas būtību²⁴. Ņemot vērā šo konstatējumu, Tiesa atstāja negrozītu Vispārējās tiesas rīkojumu, ar kuru prasība atcelt vienīgi šo tiesību normu, nevis minēto regulu kopumā, tika atzīta par nepieņemamu. Tiesa pamatojās uz pastāvīgo judikatūru, saskaņā ar kuru Savienības aktu ir iespējams daļēji atcelt tikai tad, ja tiesību normas, kuras prasīts atcelt, ir iespējams nodalīt no pārējā tiesību akta²⁵. Spriedumā *Canadian Solar* Tiesa būtībā attiecināja šos apsvērumus uz Regulas Nr. 1238/2013 3. pantu²⁶.

44. Šādā kontekstā, pirmkārt, ir jāpārbauda, vai, kā apgalvo iestādes, Vispārējās tiesas secinājumā – saskaņā ar kuru *Jiangsu* nebija intereses celt prasību par tiesību normām, uz kurām attiecas iebilde par prettiesiskumu.

45. Šajā ziņā jānorāda, ka pārsūdzētā sprieduma 61. un 62. punktā Vispārējā tiesa, pirmkārt, konstatēja, ka šo tiesību normu pieņemšanas datumā jautājums par to, vai tās būs piemērojamas *Jiangsu*, bija vienīgi hipotētisks. Otrkārt, Vispārējā tiesa norādīja, ka *Jiangsu* interese celt prasību par minētajām tiesību normām nevarēja tikt pamatota tikai ar iespējamību, ka Komisija tai nosūta saistību pieņemšanas atsaukšanu, pēc tam atsaucot attiecīgos rēķinus.

46. Manā skatījumā, šajos Vispārējās tiesas apsvērumos nav pieļautas kļūdas. Faktiski Regulu Nr. 1238/2013 un Nr. 1239/2013 pieņemšanas datumā tiesību normu, uz kurām attiecas iebilde par prettiesiskumu – un kurās, kā minēts šo secinājumu 11. punktā, bija paredzēta muitas parāda rašanās, ja Komisija atsauc piekrišanu saistībām ar regulu vai lēmumu, kas attiecas uz konkrētiem darījumiem, un atzīst atbilstošus saistību rēķinus par spēkā neesošiem – piemērošana bija vienīgi hipotētiska un atkarīga no apstākļa – proti, saistību pārkāpuma konstatējuma – kas vēl nebija noticis un kas varēja arī nenotikt.

47. Tāpēc Vispārējās tiesas apsvērumi atbilst pastāvīgajai Tiesas judikatūrai, saskaņā ar kuru prasītāja interesei celt prasību jābūt tādai, kas ir jau radusies un pastāv, tā nevar attiekties uz hipotētisku situāciju nākotnē un šai interesei, ņemot vērā prasības priekšmetu, ir jāpastāv

²¹ Skat. spriedumus, 1979. gada 6. marts, *Simmenthal*/Komisija (92/78, EU:C:1979:53, 39. punkts), un, no jaunākiem, 2020. gada 17. decembris, BP/FRA (C-601/19 P, nav publicēts, EU:C:2020:1048, 26. punkts un tajā minētā judikatūra).

²² Skat. *inter alia* spriedumu, 2001. gada 15. februāris, *Nachi Europe* (C-239/99, EU:C:2001:101, 37. punkts), kā arī citu judikatūru, kas ir citēta pārsūdzētā sprieduma 56. punktā.

²³ Par obligāto atšķirību seku ziņā starp netiešu prettiesiskuma konstatējumu un atceļošu spriedumu skat. atbilstošās pārdomas, kas ietvertas 195. lpp. ģenerālvokāta A. Trabuki [A. Trabucchi] secinājumos apvienotās lietās *Kortner* u.c./Padome u.c. (no 15/73 līdz 33/73, 52/73, 53/73, no 57/73 līdz 109/73, 116/73, 117/73, 123/73, 132/73 un no 135/73 līdz 137/73, nav publicēti, EU:C:1973:164).

²⁴ Skat. sprieduma *SolarWorld* 44., 55. un 57. punktu. Minētā sprieduma 46. punktā Tiesa it īpaši atzina, ka Savienības likumdevējs, pieņemot šo regulu, ir ieviesis tirdzniecības aizsardzības pasākumus, kas veido kopumu jeb “paketi”. Proti, ar šo regulu ir noteikti divi atsevišķi un papildinoši pasākumi, kuru mērķi ir panākt kopēju mērķi, proti, novērst attiecīgo Ķīnas produktu subsīdijas kaitējošo ietekmi uz Savienības ražošanas nozari, vienlaicīgi aizsargājot šīs nozares intereses.

²⁵ Skat. sprieduma *SolarWorld* 38. punktu un tajā minēto judikatūru.

²⁶ Skat. sprieduma *Canadian Solar* 64. punktu.

prasības celšanas brīdī, jo pretējā gadījumā prasība ir nepieņemama²⁷. Turklāt jānorāda arī, ka savās apelācijas sūdzībās iestādes patiesībā neapstrīd šos Vispārējās tiesas apsvērumus, kas ir ietverti minētajos pārsūdzētā sprieduma punktos.

48. Manā skatījumā, no tā jāsecina, ka Vispārējā tiesa nav pieļāvusi nekādu kļūdu, uzskatot, ka, nepastāvot saistību pārkāpuma konstatējumam, *Jiangsu* nebija intereses celt prasību par tiesību normām, uz kurām attiecas iebilde par prettiesiskumu, divu minēto regulu pieņemšanas datumā un turpmākajā periodā, kurā šis uzņēmums varētu tās apstrīdēt.

49. Otrkārt, iestādes apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, neatzīstot iebildi par prettiesiskumu par nepieņemamu, jo, tā kā tiesību normas, uz kurām attiecas šī iebilde, nav nodalāmas no pārējās Regulu Nr. 1238/2013 un Nr. 1239/2013 daļas, atbilstoši spriedumiem *SolarWorld* un *Canadian Solar*, *Jiangsu* varēja apstrīdēt šīs regulas kopumā un tādā kontekstā apgalvot, ka katra no to tiesību normām ir prettiesiska. Tā kā apstrīdēšanai noteiktajos termiņos *Jiangsu* neapstrīdēja šīs regulas, šobrīd tai vairs neesot iespējams izvirzīt iebildi par prettiesiskumu.

50. Šajā ziņā tomēr ir jānorāda, ka neatkarīgi no jautājuma par aplūkojamo tiesību normu nodalāmību no pārējās regulu daļas, no šo secinājumu 45.–47. punktā izklāstītajiem apsvērumiem izriet, ka pat, ja apstrīdēšanai noteiktajos termiņos *Jiangsu* apstrīdētu Regulas Nr. 1238/2013 un Nr. 1239/2013 kopumā, tai katrā ziņā nebūtu intereses celt prasību, lai apstrīdētu tiesību normas, uz kurām attiecas iebilde par prettiesiskumu.

51. Faktiski no judikatūras izriet, ka šo secinājumu 47. punktā minētie principi saistībā ar interesi celt prasību, kurai obligāti jābūt konkrētai, jau pastāvošai un nehipotētiskai, ir piemērojami arī atsevišķajiem prasības pamatiem²⁸. Atbilstoši šo secinājumu 45. punktā atgādinātiem Vispārējās tiesas apsvērumiem, *Jiangsu* nevarētu apstrīdēt – intereses celt prasību neesamības dēļ – attiecīgās tiesību normas pat tad, ja apstrīdētu Regulas Nr. 1238/2013 un Nr. 1239/2013 kopumā. Tāpēc iestādes nevar apgalvot, ka šajā ziņā Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu.

52. Pasakot minēto tomēr, treškārt, ir jāizskata Komisijas izvirzītais arguments, saskaņā ar kuru Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, atzīstot iebildi par prettiesiskumu par pieņemamu, jo, ņemot vērā tiesību normu, uz kurām attiecas iebilde par prettiesiskumu, nenodalāmību no pārējās Regulu Nr. 1238/2013 un Nr. 1239/2013 daļas – kas atzīta spriedumos *SolarWorld* un *Canadian Solar* –, *Jiangsu* nevarot izvirzīt šādu iebildi tikai pret tiesību normām, uz kurām attiecas šī iebilde, bet tai esot bijis jāizvirza attiecīgā iebilde pret šīm regulām kopumā.

53. Komisija pamato šo argumentu ar pieņēmumu, ka iebildei par prettiesiskumu LESD 277. panta izpratnē ir piemērojams šo secinājumu 43. punktā atgādinātais princips, kas ir izteikts judikatūrā par atcelšanas prasību LESD 263. panta izpratnē, saskaņā ar kuru Savienības aktu ir iespējams daļēji atcelt tikai tad, ja tiesību normas, kuras prasīts atcelt, ir iespējams nodalīt no pārējā tiesību akta²⁹. No tā esot jāsecina, ka nav pieņemama iebilde par prettiesiskumu, kas ir izvirzīta vienīgi pret tiesību normām, kuras nav nodalāmas no pārējā tiesību akta.

²⁷ Skat. *inter alia* spriedumus, 2015. gada 17. septembris, *Mory* u.c./Komisija (C-33/14 P, EU:C:2015:609, 56. punkts), un *Canadian Solar* (91. un 92. punkts un tajos minētā judikatūra).

²⁸ Tieši spriedumā *Canadian Solar* Tiesa ir noteikusi, ka atcelšanas pamats ir nepieņemams, jo intereses celt prasību nav, ja – pat ja pieņem, ka tas būtu pamatots, – apstrīdētā akta atcelšana, pamatojoties uz šo pamatu, nevar apmierināt prasītāju. Skat. minētā sprieduma 93. punktu un tajā minēto judikatūru.

²⁹ Skat. spriedumu *SolarWorld*, 38. punkts un tajā minētā judikatūra.

54. Neatkarīgi no jautājuma par aplūkojamo tiesību normu nodalāmību no pārējās regulu daļas, par ko pušu starpā pastāv strīds³⁰, katrā ziņā es neesmu pārliecināts, ka šāds pieņēmums būtu pareizs.

55. Faktiski galvenais iemesls, kas ir pamatā judikatūrai, saskaņā ar kuru Savienības tiesību aktu ir iespējams daļēji atcelt tikai tad, ja elementi, kuru atcelšana tiek lūgta, ir nodalāmi, ir nepieciešamība novērst, ka pēc prasītāja lūgtās akta daļējas atcelšanas tiek grozīta šī akta būtība³¹. Tas faktiski nozīmētu akta pārskatīšanu, kas pārsniegtu Savienības tiesas jurisdikciju atcelšanas prasības ietvaros, kā arī būtu uzskatāma par lēmumu *ultra petita*³².

56. Tomēr šāda argumentācija neattiecas uz iebildi par prettiesiskumu. Faktiski, kā minēts šo secinājumu 42. punktā, šāda tiesību aizsardzības līdzekļa izmantošanas gadījumā var tikt celta tikai prasība par netieši apstrīdēta tiesību akta nepiemērojamību, tomēr ne par tā atcelšanu³³. Tikai netiešam tiesību normu, uz kurām attiecas iebilde par prettiesiskumu, prettiesiskuma konstatējumam un tādējādi par prettiesiskām atzīto tiesību normu nepiemērojamībai *inter partes* notiekošajā tiesvedībā ir tikai deklaratīvs, nevis konstitutīvs raksturs. Tātad šāds netiešs konstatējums nevar izraisīt tiesību akta būtības izmaiņas, kas būtu pielīdzināmas izmaiņām šo pašu tiesību normu atcelšanas gadījumā.

57. Tā, piemēram, šajā gadījumā, pat pieņemot, ka tiesību normas, uz kurām attiecas iebilde par prettiesiskumu, nav nodalāmas no pārējās tiesību akta daļas, to prettiesiskuma netiešais konstatējums, kuru Vispārējā tiesa izdarīja pārsūdzētā sprieduma 158. punktā, un izrietošais paziņojums par nepiemērojamību attiecībā uz *Jiangsu* neizraisīja būtiskus grozījumus Regulās Nr. 1238/2013 un Nr. 1239/2013. No tā izriet, ka spriedumos *SolarWorld* un *Canadian Solar* izstrādātā Tiesas argumentācija un secinājumi, saskaņā ar kuriem šo tiesību normu atcelšana noteikti ietekmētu šo regulu būtību, šajā gadījumā nav piemērojami.

58. No tā visa, manuprāt, izriet, ka Vispārējā tiesa nav pieļāvusi nekādu tiesību kļūdu, atzīstot *Jiangsu* izvirzīto iebildi par prettiesiskumu par pieņemamu, lai gan tā netika izvirzīta pret Regulām Nr. 1238/2013 un Nr. 1239/2013 kopumā.

59. Ceturtkārt, Komisija turklāt apgalvo, ka pārsūdzētā sprieduma 63. punktā Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, uzskatot, ka tiesību normas, uz kurām attiecas iebilde par prettiesiskumu, ir vispārīga rakstura tiesību normas. Komisijas skatījumā, tās tomēr esot piemērojamas vienīgi uzņēmumiem, kuri ir piedāvājuši saistības, un tāpēc attiecībā pret tiem esot uzskatāmas par individuāliem lēmumiem.

60. Šajā ziņā no LESD 277. panta formulējuma izriet, ka iebildes par prettiesiskumu tiesību aizsardzības līdzeklis ir piemērojams strīdos, kuros tiek apstrīdēts “vispārējas piemērošanas pasākums”. No tā tādējādi izriet negatīvs ierobežojums attiecībā uz tiesību aktiem, pret kuriem tiesību aizsardzības līdzeklis ir pieļaujams, izslēdzot individuālus aktus, pret kuriem prasītājs varētu celt atcelšanas prasību saskaņā ar LESD 263. panta ceturto daļu. Šāda nosacījuma mērķis

³⁰ *Jiangsu* uzsver, ka spriedumos *SolarWorld* un *Canadian Solar* ir ietverta vispārīga atsauce uz 3. un 2. pantu attiecīgi Regulās Nr. 1238/2013 un Nr. 1239/2013, nevis tieši uz šo pantu 2. punktā minētajām tiesību normām, kuras tomēr esot nodalāmas no pārējās panta daļas. Iestādes apstrīd šādu aplūkojamo tiesību normu interpretāciju.

³¹ Šajā ziņā *inter alia* skat. spriedumus, 2022. gada 16. februāris, Ungārija/Parlaments un Padome (C-156/21, EU:C:2022:97, 293. punkts un tajā minētā judikatūra), kā arī *Solar World*, 38. punkts un tajā minētā judikatūra.

³² Šajā nozīmē skat. spriedumu, 1972. gada 28. jūnijs, *Jamet*/Komisija (37/71, EU:C:1972:57, 11. un 12. punkts), un ģenerāldadvokāta Ī. Bota [Y. Bot] secinājumus lietā Spānija/Padome (C-442/04, EU:C:2008:58, 83. punkts).

³³ Šajā ziņā papildus 23. zemsvītras piezīmei iepriekš skat. arī ģenerāldadvokāta Ī. Bota secinājumus lietā Spānija/Padome (C-442/04, EU:C:2008:58, 83. punkts).

ir novērst iebildes par prettiesiskumu izmantošanu, lai apietu atcelšanas prasības pieņemamības nosacījumus un tādējādi apstrīdētu tiesību akta tiesiskumu ārpus LESD 263. pantā paredzētajiem nosacījumiem.

61. Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru akts ir vispārpiemērojams, ja tas tiek piemērots objektīvi noteiktās situācijās un tam ir tiesiskas sekas attiecībā uz vispārīgi un abstrakti noteiktu personu kategoriju³⁴.

62. Manuprāt, tas nav tiesību normu, uz kurām attiecas iebilde par prettiesiskumu, gadījums. Faktiski, kā skaidri izriet no abu attiecīgo pantu 1. punkta, šīs tiesību normas ir piemērojamas nevis vispārīgi un abstrakti noteiktām personu kategorijām, bet vienīgi “uzņēmumiem, kuru saistības ir pieņēmusi Komisija, un kuri norādīti Īstenošanas lēmuma 2013/707/ES pielikumā”.

63. Tāpēc piekrītu Komisijas apgalvojumam, ka Vispārējā tiesa ir tādējādi pieļāvusi tiesību kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 63. punktā kvalificējot aplūkojamās tiesību normas kā vispārpiemērojamus aktus.

64. Neskatoties uz to, uzskatu, ka tādā konkrētā gadījumā kā aplūkojamais tādām saimnieciskās darbības subjektam kā *Jiangsu*, kuram, kā izriet no šo secinājumu 45.–47. un 50. punkta, nav iespējas apstrīdēt minētās tiesību normas, izmantojot prasību LESD 263. panta izpratnē, ir jābūt nodrošinātai iespējai apstrīdēt minēto tiesību normu tiesiskumu netiešā veidā.

65. Faktiski šo secinājumu 42. punktā minētajā judikatūrā atgādinātā vispārēja principa, kas ir izteikts LESD 277. pantā, mērķis ir nodrošināt jebkurai pusei tiesības apstrīdēt iestāžu iepriekš pieņemtu tiesību aktu, kuri ir apstrīdētā akta juridiskais pamats, spēkā esamību, lai panāktu tāda akta atcelšanu, kas to skar tieši un individuāli, ja šai pusei saskaņā ar LESD 263. pantu nav tiesību celt prasību pret šādiem tiesību aktiem, kuri tai tādējādi rada sekas, bet kurus tā nevar lūgt atcelt. Šim vispārējam principam, manā skatījumā, ir jābūt piemērojamam tādā gadījumā kā aplūkojamais, kā aprakstīts iepriekšējā punktā. No tā jāsecina, ka, neskatoties uz tiesību kļūdu, kas minēta šo secinājumu 63. punktā, Vispārējās tiesas secinājums par *Jiangsu* iespēju netiešā veidā apstrīdēt tiesību normu, uz kurām attiecas iebilde par prettiesiskumu, tiesiskumu, manuprāt, ir pareizs.

66. Beidzot, piektdārt, Komisija, joprojām pakārtoti, turklāt apgalvo, ka vienīgais prasības pamats, kuru *Jiangsu* izvirzīja pirmajā instancē, esot neefektīvs, jo tas esot vērsts pret tiesību normām, kuras nav apstrīdētās regulas juridiskais pamats. Faktiski šīs regulas pamats esot antidempinga pamatregulas 8. pants un antisubsidēšanas pamatregulas 13. pants. Turklāt iestādes apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot nepareizi interpretējusi vienīgo *Jiangsu* izvirzīto prasības pamatu, tādā nozīmē, ka tas ietver pamatu, ar kuru tiek apgalvots, ka apstrīdētā regula tieši pārkāpj attiecīgās pamatregulu tiesību normas, lai gan minētajā prasības pieteikumā šāds pamats neesot ietverts. Tāpēc Vispārējā tiesa esot lēmusi *ultra petita*.

67. Šie argumenti ir jānoraida. Kā izriet no prasības pirmajā instancē teksta analīzes, vienīgais prasības pamats, ko *Jiangsu* izvirzīja Vispārējā tiesā, ir nepārprotami pamatots ar antidempinga pamatregulas 8. panta 1., 9. un 10. punkta un 10. panta 5. punkta, un antisubsidēšanas pamatregulas 13. panta 1., 9. un 10. punkta un 16. panta 5. punkta pārkāpumiem, saistībā ar iebildi par prettiesiskumu, kas ir izvirzīta attiecībā uz Regulas Nr. 1238/2013 3. panta 2. punkta b) apakšpunktu un Regulas Nr. 1239/2013 2. panta 2. punkta b) apakšpunktu. No tā jāsecina, ka

³⁴ Skat. spriedumu, 2018. gada 6. novembris, *Scuola Elementare Maria Montessori*/Komisija, un Komisija/*Scuola Elementare Maria Montessori un Ferracci* (no C-622/16 P līdz C-624/16 P, EU:C:2018:873, 29. punkts un tajā minētā judikatūra).

Vispārējā tiesa nav nepareizi interpretējusi *Jiangsu* prasību un nav lēmusi *ultra petita*. Runājot par iebildes par prettiesiskumu neefektivitāti, ir jānorāda, ka patiešām pastāv zināma pārklāšanās starp vienīgo pamatu, kas attiecas uz iepriekšminēto atbilstošo pamatregulu tiesību normu pārkāpumiem, un minēto iebildi. Līdz ar to vienīgā prasības pamata apmierināšana pati par sevi jau izraisītu apstrīdētās regulas atcelšanu. Tomēr, no vienas puses, iepriekš minētās atbilstošās pamatregulu tiesību normas un tiesību normas, uz kurām attiecas iebilde par prettiesiskumu, ir cieši saistītas tādā ziņā, ka – iestāžu skatījumā, kura likumību apstrīd *Jiangsu*, – ar otrajām tiesību normām tiek īstenotas pirmās, un tas konkrēti izpaužas apstrīdētajā regulā. Šādā kontekstā līdz ar to ir skaidrs, ka *Jiangsu* ir cēlis iebildi par prettiesiskumu attiecībā uz šīm tiesību normām. No otras puses, nav šaubu arī par to, ka vienkārši netiešais Regulu Nr. 1238/2013 un Nr. 1239/2013 tiesību normu, uz kurām attiecas iebilde par prettiesiskumu, prettiesiskuma konstatējums minēto pamatregulu tiesību normu pārkāpuma dēļ izraisītu apstrīdētās regulas atcelšanu attiecībā pret *Jiangsu*. Manā skatījumā, no tā jāsecina, ka minētā iebilde nav neefektīva.

68. No visa iepriekš izklāstītā jāsecina, ka pirmie iestāžu izvirzītie apelācijas pamati ir jānoraida.

B. Par apelācijas pamatiem, kas attiecas uz lietu pēc būtības

69. Ar otro, trešo un ceturto Komisijas izvirzīto apelācijas pamatu, kā arī ar otro Padomes izvirzīto apelācijas pamatu iestādes apstrīd pēc būtības argumentāciju, pamatojoties uz kuru Vispārējā tiesa atcēla apstrīdētās regulas 2. pantu daļā, kas attiecas uz *Jiangsu*. Šos pamatus var iedalīt divās daļās.

1. Par pamatiem, kas attiecas uz pamatregulu pārkāpumu

70. Komisijas otrais un trešais apelācijas pamats un Padomes otrā apelācijas pamata pirmā daļa ir vērstas pret pārsūdzētā sprieduma daļu (115.–152. punkts), kurā Vispārējā tiesa secināja, ka pamatregulas nevar būt pietiekams juridiskais pamats apstrīdētās regulas 2. panta pieņemšanai.

a) Pārsūdzētais spriedums

71. Pārsūdzētā sprieduma 115.–118. punktā Vispārējā tiesa konstatēja, ka situācijai šajā lietā nav piemērojamas ne antidempinga pamatregulas 8. panta 10. punkta tiesību normas un antisubsidēšanas pamatregulas 13. panta 10. punkta tiesību normas, nedz antidempinga pamatregulas 10. panta 5. punkta tiesību normas un antisubsidēšanas pamatregulas 16. panta 5. punkta tiesību normas.

72. Vispārējā tiesa ir uzskatījusi, ka šīs tiesību normas bija vienīgās, kas pamatregulās regulēja jautājumu par tādu antidempinga un antisubsīdiju maksājumu piemērošanu laikā, kas būtu jāmaksā, nepastāvot saistībām, kas pa to laiku nav izpildītas vai ir atsauktas, un ka situācija šajā lietā neatbilda nevienam no pamatregulās šajā ziņā tieši paredzētajiem gadījumiem. Šādos apstākļos bija jāizvērtē, vai nepastāv neviens cits juridiskais pamats apstrīdētās regulas 2. panta pieņemšanai³⁵.

73. Pēc tam Vispārējā tiesa ir uzskatījusi, ka no pamatregulu sistēmas un mērķiem izriet, pirmkārt, likumdevēja nodoms pieņemt tiesību aktus attiecībā uz procedūrām, kuras var tikt izmantotas, lai izdarītu secinājumus no Komisijas veiktās atteikšanās no piekrišanas saistībām

³⁵ Skat. pārsūdzētā sprieduma 119. un 130. punktu.

sekām, un, otrkārt, ka šis likumdevēja nodoms ir ticis īstenots ar tiesību normām (diviem tiesību normu pāriem), kuras minētas šo secinājumu 71. punktā. Tāpēc Vispārējā tiesa izslēdza, ka citas pamatregulu tiesību normas varētu pamatot Savienības iestāžu pilnvaras pieprasīt, pamatregulu izpildes kompetences ietvaros, lai attiecīgie uzņēmumi samaksātu visus maksājamos maksājumus saistībā ar darījumiem, kurus aptver saistību rēķini, kas pa to laiku ir atzīti par spēkā neesošiem³⁶.

74. Konkrēti pārsūdzētā sprieduma 138. punktā Vispārējā tiesa izslēdza, ka šādas pilnvaras esot iespējams izsecināt no antidempinga pamatregulas 8. panta 9. punkta un antisubsidēšanas pamatregulas 13. panta 9. punkta formulējuma, saskaņā ar kuru maksājumi tiek piemēroti automātiski pēc piekrišanas saistībām atsaukšanas. Vispārējā tiesa ir uzskatījusi, ka šāda automātiska piemērošana ir paredzēta vienīgi robežās, kas ir tieši noteiktas šo secinājumu 71. punktā minētajās pamatregulu tiesību normās. Pēc tam pārsūdzētā sprieduma 139.–151. punktā Vispārējā tiesa noraidīja pārējos iestāžu izvirzītos argumentus.

b) Lietas dalībnieku argumenti

75. Iestādes apstrīd Vispārējās tiesas veikto atbilstošo pamatregulu tiesību normu interpretāciju un secinājumu, saskaņā ar kuru šajās regulās neesot nekāda juridiska pamata, lai pirms saistību oficiālas atsaukšanas iekasētu maksājumus par importu, kas veikts, pārkāpjot saistības. It īpaši Vispārējā tiesa esot pilnībā ignorējusi saistību sistēmā veiktās izmaiņas, kas izriet no grozījumiem, kuri izdarīti ar Regulu Nr. 461/2004³⁷.

76. Pirmkārt³⁸, iestādes apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdas, aplūkojamajā gadījumā kvalificējot maksājumu iekasēšanu par minēto importu kā veiktu “ar atpakaļejošu spēku”. Pirmām kārtām, Vispārējā tiesa neesot norādījusi nekādu pamatojumu šim pieņēmumam par atpakaļejošu spēku. Otrām kārtām, šis pieņēmums pārkāpjot atpakaļejoša spēka jēdziena interpretāciju judikatūrā³⁹ un esot uzskatāms par antidempinga pamatregulas 10. panta 1. punkta un antisubsidēšanas pamatregulas 16. panta 1. punkta pārkāpumu.

77. Otrkārt, Komisija, kuru atbalsta Padome⁴⁰, apgalvo, ka pārsūdzētajā spriedumā esot pieļautas tiesību kļūdas saistībā ar antidempinga pamatregulas 8. panta 1., 9. un 10. punkta un 10. panta 5. punkta un antisubsidēšanas pamatregulas 13. panta 1., 9. un 10. punkta un 16. panta 5. punkta interpretāciju. Šīs pamatregulu tiesību normas, kas izriet no grozījumiem, kuri antidempinga tiesiskajā regulējumā izdarīti ar Regulu Nr. 461/2004, sniedzot pietiekamu juridisku pamatu maksājumu iekasēšanai par importu, kuram ir ticis konstatēts saistību pārkāpums.

78. *Jiangsu* apstrīd šos apelācijas pamatus. Pirmkārt, apstrīdētajā regulā maksājumi esot noteikti ar atpakaļejošu spēku, pārsniedzot to, kas ir pieļauts pamatregulās. Tāpēc Vispārējā tiesa esot pareizi secinājusi, ka šīs regulas nav pietiekams juridiskais pamats apstrīdētās regulas tiesību normu pieņemšanai.

³⁶ Skat. pārsūdzētā sprieduma 132.–137. punktu.

³⁷ Padomes Regula (EK) Nr. 461/2004 (2004. gada 8. marts), ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis, un Regula (EK) Nr. 2026/97 par aizsardzību pret subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 2004, L 77, 12. lpp.).

³⁸ Skat. Komisijas otro apelācijas pamatu un Padomes otrā apelācijas pamata pirmo daļu, kuras ir vērstas pret pārsūdzētā sprieduma 119., 129.–132., 138., 140.–147. un 151. punktu.

³⁹ Iestādes atsauca uz spriedumu, 2018. gada 15. marts, *Deichmann* (C-256/16, EU:C:2018:187, 78. punkts), un spriedumu, 2019. gada 19. jūnijs, *C & J Clark International* (C-612/16, nav publicēts, EU:C:2019:508, 52.–58. punkts).

⁴⁰ Skat. trešo apelācijas pamatu lietā C-439/20, kas ir vērstas pret pārsūdzētā sprieduma 119., 130.–138., 140.–147. un 151. punktu.

79. Otrkārt, saistību noteikumu pārkāpuma gadījumā no attiecīgi antidempinga pamatregulas un antisubsidēšanas pamatregulas 8. un 13. panta 9. punktiem izriet, ka maksājumus, kuri saistību pieņemšanas rezultātā netika piemēroti, automātiski piemēro importam, kas ir veikts no saistību atsaukšanas dienas, nevis agrākam importam. *Jiangsu* uzskata, tāpat kā ir uzskatījusi Vispārējā tiesa, ka ar pamatregulām izveidotajā sistēmā maksājumi par saistību pārkāpumiem nevar tikt noteikti ar atpakaļejošu spēku, ārpus procesuāliem ierobežojumiem, kas ir paredzēti šo secinājumu 71. punktā minētajās tiesību normās. Savienības tiesības nekādā veidā neļaujot Komisijai atzīt rēķinus par spēkā neesošiem un likt muitas iestādēm ar atpakaļejošu spēku iekasēt maksājumus par agrāko importu, kas jau ir laists brīvā apgrozībā, ja nav reģistrēti un noteikti pagaidu maksājumi. *Jiangsu* skatījumā, 2004. gadā izdarīto grozījumu vienīgais mērķis bija, pirmkārt, ļaut atsaukt saistības un noteikt maksājumus ar vienu tiesību aktu, izbeidzot iepriekš spēkā esošo apgrūtinošo dubulto procedūru, kas paredzēja gan Komisijas, gan Padomes iesaisti, un, otrkārt, paredzēt obligātus termiņus izmeklēšanas pabeigšanai saistībā ar apgalvotiem saistību pārkāpumiem.

c) Juridiskā analīze

80. Vispirms jānorāda, ka ar antidempinga pamatregulas 8. pantu un antisubsidēšanas pamatregulas 13. pantu izveidotajā saistību sistēmā no šo pantu 1. punktiem izriet, ka gadījumā, ja provizoriski ir konstatēts, ka attiecīgi dempings vai subsīdija pastāv, un ka tas ir radījis kaitējumu, Komisija var piekrist, ka eksportētāji uzņemas saistības, ja tā ir pārliecināta, ka tādējādi tiek novērsta kaitīgā ietekme⁴¹.

81. Saistību pieņemšanas sekas ir skaidri noteiktas šo pašu tiesību normu otrajā daļā. Minētajās daļās ir paredzēts, ka šādā gadījumā un tikmēr, kamēr šādas saistības ir spēkā, attiecīgi vai nu Komisijas noteiktie pagaidu maksājumi, vai galīgie maksājumi, *neattiecas* uz tādu attiecīgo izstrādājumu importu, kurus ražojusi uzņēmumi, kas minēti Komisijas lēmumā, ar kuru tā pieņem saistības⁴².

82. Minēto pamatregulu pantu 9. punktā ir regulētas situācijas, ja kāda puse nepilda vai atsauc uzņemtās saistības vai ja Komisija atsauc saistību pieņemšanu. Šajās tiesību normās ir paredzēts, ka šādos gadījumos Komisija atsauc saistību pieņemšanu un (*automātiski*) piemēro⁴³ pagaidu (antidempinga vai kompensācijas) maksājumus vai, attiecīgi aplūkojamajā gadījumā, Komisijas noteiktos galīgos maksājumus.

83. Minētās pamatregulu tiesību normas to pašreizējā redakcijā izriet no grozījumiem, kas tika izdarīti ar minēto Regulu Nr. 461/2004.

84. Šajās lietās centrālais jautājums ir par precīzu seku apmēru gadījumā, ja Komisija atsauc saistību pieņemšanu, it īpaši tad, ja uzņēmums, kas ir uzņēmies saistības, ir tās pārkāpis. Šis jautājums liek precizēt antidempinga pamatregulas 8. panta 9. punktā un antisubsidēšanas pamatregulas 13. panta 9. punktā ietvertu tiesību normu – saskaņā ar kurām šādā gadījumā Komisijas noteiktos galīgos (antidempinga vai kompensācijas) maksājumus “piemēro” automātiski – piemērošanas jomu. Šo tiesību normu piemērošanas jomas precizēšanas mērķis ir noteikt, vai pēc šīs atsaukšanas jau noteiktos galīgos maksājumus *ab initio* piemēro pārkāptajam

⁴¹ Tātad principā saistības tiek pieņemtas pirms galīga antidempinga vai kompensācijas maksājuma noteikšanas.

⁴² Mans izcēlums.

⁴³ Faktiski tikai antidempinga pamatregulas 8. panta 9. punktā ir lietots apstākļa vārds “automātiski”.

saistībām atbilstošajam eksportētāja importam, kas veikts kopš galīga maksājuma noteikšanas dienas (iestāžu tēze), vai vienīgi importam, kas veikts pēc saistību oficiālas atsaukšanas (*Jiangsu* tēze, kuru Vispārējā tiesa ir apmierinājusi).

85. Jautājumam ir fundamentāla ietekme uz apstrīdētās regulas strīdus tiesību normu, proti, 2. pantu, jo gadījumā, ja, kā apgalvo *Jiangsu*, galīgos antidempinga un kompensācijas maksājumus piemēro tikai attiecībā uz nākotni, proti, tikai importam, kas veikts kopš dienas, kurā Komisija atsauc piekrišanu saistībām, Komisija nevarētu atzīt par spēkā neesošiem saistību rēķinus, kuri attiecas uz importu pirms atcelšanas, un nevarētu, jo šajā ziņā nav juridiska pamata, likt iekasēt antidempinga un kompensācijas maksājumus, kas ir noteikti ar Regulām Nr. 1238/2013 un Nr. 1239/2013.

86. Šādā kontekstā tātad ir jāinterpretē konkrēti antidempinga pamatregulas 8. panta 9. punktā un antisubsidēšanas pamatregulas 13. panta 9. punktā ietvertās tiesību normas. Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, interpretējot Savienības tiesību normu, ir jāņem vērā ne tikai tās teksts, bet arī tās konteksts un ar tiesisko regulējumu, kurā šī norma ir ietverta, izvirzītie mērķi⁴⁴. Savienības tiesību normas rašanās arī var būt viens no tās interpretācijas elementiem⁴⁵.

87. No gramatiskā viedokļa, attiecīgo tiesību normu lasījums neļauj galīgi izšķirt šo secinājumu 84. punktā minēto centrālo jautājumu, proti, vai pēc saistību pieņemšanas atsaukšanas galīgos maksājumus piemēro *ab initio* vai tos piemēro tikai importam pēc atsaukšanas. Faktiski minētajās tiesību normās ir noteikts tikai, ka maksājumus piemēro (automātiski), bez citiem precizējumiem.

88. No gramatiskā viedokļa tomēr tiesību normu, kuras ir ietvertas antidempinga pamatregulas 9. panta 4. punktā (kurā ir paredzēts, ka Komisija “*nosaka*” galīgo maksājumu), 8. panta 1. punkta otrajā daļā (kurā ir paredzēts, ka tikmēr, kamēr saistības ir spēkā, galīgie maksājumi “*neattiecas*” uz attiecīgo importu), kā arī 8. panta 9. punktā (kurā ir paredzēts, ka saistību pieņemšanas atsaukšanas gadījumā maksājumu “*automātiski piemēro*”), kopīgais lasījums šķiet pilnībā saderīgs ar interpretāciju, saskaņā ar kuru sākotnēji “*noteikta*” galīga maksājuma piemērošana tiek apturēta (“*neattiecas*”) saistību pieņemšanas dēļ. Ja šo saistību pārkāpuma dēļ pieņemšana tiek atsaukta, šī apturēšana vairs nebūtu attaisnota importam, ar kuru ir saistīts pārkāpums, kam tādējādi *automātiski piemēro* jau noteikto maksājumu, kura piemērošana bija apturēta. Tāda pati argumentācija attiecas uz atbilstošām antisubsidēšanas pamatregulas tiesību normām.

89. Ir lietderīgi arī īsi aplūkot šo tiesību normu rašanos, par ko pušu starpā ir notikušas plašas diskusijas. Kā jau minēts, šajās lietās piemērojamās antidempinga pamatregulas 8. panta 1. un 9. punktā un antisubsidēšanas pamatregulas 13. panta 1. un 9. punktā ietvertas tiesību normu versijas izriet no grozījumiem, kuri tika izdarīti ar Regulu Nr. 461/2004.

⁴⁴ Skat. *inter alia* spriedumu, 2021. gada 2. decembris, Komisija un *GMB Glasmanufaktur Brandenburg/Xinyi PV Products (Anhui) Holdings* (C-884/19 P un C-888/19 P, EU:C:2021:973, 70. punkts un tajā minētā judikatūra).

⁴⁵ No jaunākiem skat. spriedumu, 2022. gada 2. jūnijs, SR (Tulkošanas izmaksas civilprocesā) (C-196/21, EU:C:2022:427, 33. punkts un tajā minētā judikatūra).

90. Šajā kontekstā ir svarīgs Regulas Nr. 461/2004 18. apsvēruma, kas satur būtiskus interpretācijas elementus saistībā ar tiesību normām, kuras tika ieviestas ar minēto regulu un pēc tam atstātas negrozītas turpmākās pamatregulu versijās⁴⁶.

91. No šī apsvēruma izriet, ka grozījumu mērķis ir bijis vienkāršot sarežģīto procedūru, kura saistību pieņemšanas atsaukšanas gadījumā paredzēja divu tiesību aktu pieņemšanu, viens – Komisijas (atsaukšana), otrs – Padomes (maksājumu noteikšana).

92. Tomēr, rūpīgi izlasot šo apsvērumu, ir redzams, ka grozījumi faktiski radīja būtiskas izmaiņas. Ja iepriekšējā sistēmā pēc saistību pieņemšanas atsaukšanas Padome “atkārtoti piemēroja” maksājumu, tad sistēmā pēc grozījumiem maksājums jau pastāv un ar jaunu, vienīgo, Komisijas tiesību aktu tiek atzīta tikai tā piemērošana. No tā jāsecina – ja iepriekšējā sistēmā bija skaidrs, ka maksājums, kas bija jānosaka un kas saistību pieņemšanas atsaukšanas brīdī tāpat nepastāvēja, nevarēja tikt objektīvi piemērots importam, kas ir veikts pirms šīs atsaukšanas (jo tas pat nebija noteikts), tad sistēmā pēc grozījumiem tā vairs nav. Sistēmā pēc grozījumiem maksājums jau pastāv un ar minēto vienīgo tiesību aktu tiek atzīta tikai tā piemērošana pēc saistību pieņemšanas atsaukšanas.

93. No tā jāsecina, ka aplūkojamo tiesību normu rašanās ne tikai šķiet saderīga ar šo tiesību normu interpretāciju, kas minēta šo secinājumu 88. punktā, bet pat šķiet norāda par labu šādai interpretācijai.

94. Runājot par konteksta, kurā iekļaujas aplūkojamās tiesību normas, analīzi, Vispārējās tiesas veiktajā analīzē tam ir fundamentāla loma. Faktiski pārsūdzētajā spriedumā Vispārējā tiesa būtībā pamatoja savu secinājumu par to, ka pamatregulās nav juridiska pamata apstrīdētās regulas 2. panta pieņemšanai, ar konstatējumu, ka šajā lietā uzdotais jautājums – proti, tās skatījumā, par “antidempinga un antisubsīdiu maksājumu, kas būtu jāmaksā, nepastāvot saistībām, kas pa to laiku nav izpildītas vai ir atsauktas, piemērošanu” – ir regulēts vienīgi šo secinājumu 71. punktā minētajās pamatregulu tiesību normās, proti, antidempinga pamatregulas 8. panta 10. punkta un 10. panta 5. punkta, kā arī antisubsīdēšanas pamatregulas 13. panta 10. punkta un 16. panta 5. punkta tiesību normās⁴⁷. Ar šādu pamatojumu turpmāk pārsūdzētā sprieduma 138. punktā Vispārējā tiesa noraidīja šo secinājumu 88. punktā minēto aplūkojamo tiesību normu interpretāciju.

95. Tomēr šajā saistībā izstrādātā Vispārējās tiesas argumentācija mani nepārliecina.

96. Vispirms šajā ziņā ir jānorāda, ka Vispārējās tiesas izdarītais secinājums, manuprāt, nekādā veidā nav pamatos ar pamatregulu apsvērumiem, kuri ir minēti pārsūdzētā sprieduma 133.–136. punktā. Pirmkārt, kā ir pamatoti norādījuši Komisija, minētajos apsvērumos nevar atsaukties uz grozījumiem, kas tika ieviesti ar Regulu Nr. 461/2004, jo šie apsvērumi jau bija pamatregulās pirms šiem grozījumiem. Turpretī to daļās ir atsauces uz šo secinājumu 94. punktā minētajām tiesību normām un ir sniegtas attiecīgās interpretācijas atslēgas.

⁴⁶ Šajā apsvērumā ir paredzēts, ka: “[iepriekš spēkā esošās] [a]ntidempinga pamatregulas 8. panta 9. punkts, cita starpā, nosaka, ka gadījumā, ja kāda no pusēm atsauc saistības, jāpiemēro galīgais maksājums saskaņā ar 9. pantu, pamatojoties uz faktiem, kas konstatēti izmeklēšanā, kuras rezultātā puse uzņēmas saistības. Šis noteikums ir novedis pie laikietilpīgas dubultas procedūras, ko veido gan Komisijas lēmums, ar kuru atsauc saistību pieņemšanu, gan Padomes regula, ar kuru atkārtoti piemēro maksājumu. Ņemot vērā, ka šis noteikums neatstāj nekādu rīcības brīvību Padomei attiecībā uz maksājuma ieviešanu, kas jāpiemēro pēc saistību neizpildes vai atsaukšanas, kā arī attiecībā uz šā maksājuma apmēru, uzskata par lietderīgu grozīt 8. panta 1., 5. un 9. punkta noteikumus, lai precizētu Komisijas pienākumus un atļautu atsaukt saistības un piemērot maksājumu ar vienu tiesību aktu.” Tāpēc uzskatu, ka pārsūdzētā sprieduma 144. punktā Vispārējā tiesa ir kļūdaini noraidījusi šī apsvēruma būtiskumu.

⁴⁷ Skat. pārsūdzētā sprieduma 130., 137. un 141. punktu.

97. Runājot par antidempinga pamatregulas 8. panta 10. punktu un atbilstošo antisubsidēšanas pamatregulas 13. panta 10. punktu, kā izriet no attiecīgi pamatregulu 14. un 12. apsvēruma, tie ir skaidri piemērojami divos gadījumos: “kad ir aizdomas par saistību nepildīšanu” vai “kad ir nepieciešama turpmāka izmeklēšana, lai papildinātu konstatēto”. Minētajos gadījumos šīs tiesību normas ļauj noteikt pagaidu maksājumus. Pretēji tam, ko ir noteikusi Vispārējā tiesa, tās neregulē antidempinga un antisubsidiju maksājumu, kas būtu jāmaksā, nepastāvot saistībām, kas pa to laiku nav izpildītas vai ir atsauktas, piemērošanu ar atpakaļejošu spēku⁴⁸. Tās ir vienkārši tiesību normas, kas abās iepriekš minētajās situācijās ļauj noteikt pagaidu pasākumus, varētu teikt, “piesardzības nolūkā”. Pierādījums tam, ka šīs tiesību normas neregulē maksājumu piemērošanu ar atpakaļejošu spēku, ir apstākļi, ka tās nav iekļautas regulu pantos, kuri ir veltīti atpakaļejošajam spēkam, proti, antidempinga pamatregulas 10. pantā un antisubsidēšanas pamatregulas 16. pantā. No tā jāsecina, ka, pretēji tam, ko ir uzskatījusi Vispārējā tiesa, ar šīm tiesību normām nevar tikt īstenots “likumdevēja nodoms pieņemt tiesību aktus attiecībā uz procedūrām, kuras var tikt izmantotas, lai izdarītu secinājumus no [...] atteikšanās no piekrišanas saistībām sekām”⁴⁹.

98. Savukārt antidempinga pamatregulas 10. panta 5. punkta tiesību normās un atbilstošajās antisubsidēšanas pamatregulas 16. panta 5. punkta tiesību normās ir tieši regulēta maksājumu piemērošana ar atpakaļejošu spēku gadījumā, ja saistības netiek pildītas vai tiek atsauktas. Šīs tiesību normas ļauj izņēmuma gadījumos un ņemot vērā saistību neizpildi vai atsaukšanu piemērot galīgos maksājumus ar atpakaļejošu spēku importam, kas ir veikts pirms pagaidu maksājumu noteikšanas, ievērojot 90 dienu ierobežojumu un ar noteikumu, ka šis imports ir reģistrēts. Tātad šīs tiesību normas ļauj izņēmuma gadījumos, ņemot vērā saistību neizpildi vai atsaukšanu, piemērot galīgos maksājumus ne tikai pirms to noteikšanas datuma, bet krietni pirms tam, pat 90 dienas pirms *pagaidu maksājumu* piemērošanas. No tā jāsecina, ka šīs tiesību normas ne tikai neliedz antidempinga pamatregulas 8. panta 1. un 9. punkta un antisubsidēšanas pamatregulas 13. panta 1. un 9. punkta interpretāciju, kas ir minēta šo secinājumu 88. punktā, bet drīzāk šķiet norāda par labu šādai interpretācijai. Faktiski saistību neizpildes vai atsaukšanas gadījumā tās ļauj piemērot galīgos maksājumus ar atpakaļejošu spēku brīdī, kas ir krietni pirms to noteikšanas brīža. No sistēmiska viedokļa no tā jāsecina, ka iepriekš minētie 1. un 9. punkts būtu *a fortiori* jāinterpretē tādējādi, ka saistību neizpildes gadījumā galīgie maksājumi ir jāuzskata par piemērojamiem no to noteikšanas brīža.

99. No iepriekš izklāstītajiem apsvērumiem jāsecina, ka pārsūdzētā sprieduma 130., 137., 138., 141. un 144. punktā ietvertajā antidempinga pamatregulas 8. panta 10. punkta un 10. panta 5. punkta, un antisubsidēšanas pamatregulas 13. panta 10. punkta un 16. panta 5. punkta interpretācijā ir pieļautas tiesību kļūdas.

100. Pasakot minēto, arguments, kas man liek izšķirošā veidā atbalstīt antidempinga pamatregulas 8. panta 1. un 9. punkta un antisubsidēšanas pamatregulas 13. panta 1. un 9. punkta interpretāciju tādā nozīmē, kāda ir minēta iepriekš šo secinājumu 88. punktā, ir teleoloģiskais arguments.

101. Uzskatu, ka *Jiangsu* ierosinātās un Vispārējās tiesas atbalstītās šo tiesību normu interpretācijas sekas ir pamatregulās paredzētās saistību sistēmas lietderīgas iedarbības zudums, saistību neizpildes gadījumā būtiski samazinot ekonomiskās sekas uzņēmumiem, kuri ir tās uzņēmušies. Šādā gadījumā minētie uzņēmumi ciestu no sekām tikai nākotnē, nevis pagātnē. Šāda veida interpretācija būtiski samazina atturošu iedarbību, kāda saistību neizpildes

⁴⁸ Skat. pārsūdzētā sprieduma 130. punktu.

⁴⁹ Skat. pārsūdzētā sprieduma 137. punktu.

negatīvajām sekām būtu jāatstāj uz uzņēmumiem, kuri piedāvā saistības, un tādad ievērojami samazina to stimulu ievērot saistības. Kāda var būt uzņēmuma interese ievērot saistības, ja tas zina, ka, pārkāpjot saistības, tas nekādā gadījumā necietīs sekas pagātnē?

102. Tāpēc es nepiekrītu pārsūdzētā sprieduma 151. punktā izdarītajiem Vispārējās tiesas apgalvojumiem, kad tā ir atbalstījusi *Jiangsu*⁵⁰ argumentu, saskaņā ar kuru saistību atsaukšana jau pati par sevi ir pietiekami būtiska sankcija par to neizpildi. Tieši pretēji, es piekrītu Komisijai, kad tā apgalvo, ka šajā gadījumā ražotājs eksportētājs un importētājs pilnībā apzinājās pārkāpumu, un tāpēc nav iemesla aizsargāt tos pret maksājumu uzlikšanu.

103. Turklāt judikatūrā jau ir skaidri uzsvērts, pirmkārt, ka pamatregulu tiesību normu saistību jomā fundamentālais mērķis ir nodrošināt dempinga radītā kaitējuma Savienības rūpniecībai novēršanu un, otrkārt, ka šis mērķis galvenokārt ir balstīts uz eksportētāja sadarbības pienākumu, kā arī uz tā parakstīto saistību pareizas izpildes uzraudzību, to uzticības attiecību ietvaros, uz kurām balstīta Komisijas piekrišana šādām saistībām⁵¹.

104. Tāpēc pamatregulu tiesību normu interpretācija, kas, ievērojami samazinot sekas uzņemto saistību neizpildes gadījumā, būtiski samazina stimulus pildīt uzņemtās saistības un sadarboties ar Komisiju uzticības attiecību ietvaros, manā skatījumā, ir nesaderīga ar minēto judikatūru.

105. Manuprāt, no visa iepriekš izklāstītā izriet, ka antidempinga pamatregulas 8. panta 1. punkta otrās daļas un 9. punkta tiesību normas un antisubsidēšanas pamatregulas 13. panta 1. punkta otrās daļas un 9. punkta tiesību normas ir jāinterpretē tādējādi, ka galīgie antidempinga vai kompensācijas maksājumi, kas ir noteikti attiecīgi saskaņā ar antidempinga pamatregulas 9. panta 4. punktu vai antisubsidēšanas pamatregulas 15. panta 1. punktu, tiek apturēti importam, kas atbilst saistībām, tāpēc, ka Komisija ir pieņēmusi saistības. Gadījumā, ja saistību neizpildes dēļ Komisija atsauc pieņemšanu, šī apturēšana vairs netiek attaisnota ar pārkāpumu saistītajam importam, kam tādējādi automātiski piemēro jau noteikto maksājumu, kura piemērošana bija apturēta. No tā izriet, ka, ja saistību neizpildes dēļ saistību pieņemšana ir atsaukta, sekas ir sākotnēji noteikto galīgo maksājumu automātiska piemērošana importam, kas atbilst pārkāptajām saistībām, tādējādi, ka galīgie antidempinga un kompensācijas maksājumi, kuri attiecas uz šo importu, automātiski kļūst maksājami *ab initio*.

106. Manuprāt, šādu interpretāciju neatspēko *Jiangsu* izvirzītais arguments, saskaņā ar kuru, ja tā tiktu atbalstīta, galīgo maksājumu iekasēšana *ab initio* pēc saistību atsaukšanas būtu iespējama ne tikai gadījumos, kad uzņēmums pārkāpj saistības, bet arī tad, ja Komisija, judikatūrā atzītās plašās rīcības brīvības ietvaros, izlemtu atsaukt saistības citu iemeslu dēļ, piemēram, gadījumā, ja tās vairs nav izpildāmas, vai pat gadījumā, ja ražotājs eksportētājs ir tas, kas vēlas atsaukt saistības.

107. Šajā ziņā ir jānorāda – lai gan atbilstoši judikatūrai⁵² Komisijai ir rīcības brīvība nosakot, vai piekrišana saistībām ir jāatsauc, vai nē, no šīs pašas judikatūras izriet, ka šī rīcības brīvība ir jāīsteno, ievērojot samērīguma principu. Tas nozīmē, ka šīs rīcības brīvības īstenošanas (negatīvām) sekām ir jābūt samērīgām ar interesi, kurai šī rīcības brīvība tiek īstenojama. Aplūkojamajā gadījumā, kā izriet no šo secinājumu 101.–104. punktā minētajiem apsvērumiem, galīgo maksājumu iekasēšana *ab initio* par importu, kas atbilst pārkāptajām saistībām, esot samērīga, ņemot vērā, ka uzņēmums, kas ir piedāvājis saistības, ir tās pārkāpis.

⁵⁰ Skat. pārsūdzētā sprieduma 151. punktu, kurā ir ietverta atsauce uz šī sprieduma 125. punktu.

⁵¹ Ar atsauci uz antidempinga pamatregulas 8. pantu skat. spriedumu, 2012. gada 22. novembris, *Usha Martin*/Padome un Komisija (C-552/10 P, EU:C:2012:736, 36. punkts, saistībā ar 24. punktu).

⁵² Skat. spriedumu, 2012. gada 22. novembris, *Usha Martin*/Padome un Komisija (C-552/10 P, EU:C:2012:736, 32. punkts).

108. Rezumējot, no visa iepriekš minētā izriet, pirmkārt, ka, ņemot vērā šo secinājumu 105. punktā ierosināto interpretāciju, šajā gadījumā pēc *Jiangsu* piedāvāto saistību pieņemšanas atsaukšanas to neizpildes dēļ, galīgie antidempinga un kompensācijas maksājumi nav piemēroti ar atpakaļejošu spēku. No tā jāsecina, ka pārsūdzētā sprieduma 129.–132., 138. un 141. punktā ir pieļautas tiesību kļūdas un ka Komisijas otrais apelācijas pamats un Padomes otrā apelācijas pamata pirmā daļa ir jāapmierina.

109. Otrkārt, pārsūdzētajā spriedumā ir pieļautas tiesību kļūdas saistībā ar antidempinga pamatregulas 8. panta 1., 9. un 10. punkta un 10. panta 5. punkta, kā arī antisubsidēšanas pamatregulas 13. panta 1., 9. un 10. punkta un 16. panta 5. punkta interpretāciju un tāpēc ir jāapmierina arī trešais Komisijas izvirzītais apelācijas pamats.

2. Par apelācijas pamatiem, kas attiecas uz iebildi par prettiesiskumu

110. Ar ceturto Komisijas izvirzīto apelācijas pamatu un otrā Padomes izvirzītā apelācijas pamata otro daļu iestādes apstrīd pārsūdzētā sprieduma 153.–158. punktu, kuros Vispārējā tiesa apmierināja iebildi par prettiesiskumu, kuru *Jiangsu* izvirzīja attiecībā uz Regulas Nr. 1238/2013 3. panta 2. punkta b) apakšpunktu un Regulas Nr. 1239/2013 2. panta 2. punkta b) apakšpunktu, atzīstot, ka šajā gadījumā minētās tiesību normas nav piemērojamas. It īpaši pārsūdzētā sprieduma 157. punktā Vispārējā tiesa ir pamatojusi šo apmierināšanu ar diviem argumentiem, atsaucoties uz šī paša sprieduma 128.–140. punktā izklāstīto argumentāciju.

111. Ar pirmo argumentu Vispārējā tiesa ir uzskatījusi, ka tiesību normas, uz kurām attiecas iebilde par prettiesiskumu, neietilpst gadījumos, kuri ir paredzēti šo secinājumu 94. punktā norādītajās tiesību normās, kuras regulējot vienīgi antidempinga un antisubsidiju maksājumu, kas būtu jāmaksā, nepastāvot saistībām, kas pa to laiku nav izpildītas vai ir atsauktas, piemērošanu. Tomēr šajā ziņā no šo secinājumu 95.–99. punkta izriet, ka šajā Vispārējās tiesas analizē, manuprāt, ir pieļautas tiesību kļūdas. No tā jāsecina, ka tā nevar pamatot iebildi par prettiesiskumu. Šo pašu iemeslu dēļ ir jānoraida arī otrais arguments, kas ir izvirzīts šajā pašā pārsūdzētā sprieduma punktā un pamatojas uz pamatregulu vispārējo sistēmu. Arī šis arguments ir pamatots ar Vispārējās tiesas iepriekš veikto analīzi, kurā ir pieļautas tiesību kļūdas.

112. Savukārt uzskatu, kā ir apgalvojusi Komisija, ka pilnvarojums pieņemt tiesību normas, uz kurām attiecas iebilde par prettiesiskumu, ietilpst kompetencē noteikt regulā, ar ko ievieš antidempinga vai kompensācijas maksājumus, “pārējos kritērijus”, kuri ir saistīti ar šo maksājumu iekasēšanu, atbilstoši tam, kas ir paredzēts antidempinga pamatregulas 14. panta 1. punktā, kā arī antisubsidēšanas pamatregulas 24. panta 1. punktā, ievērojot to interpretāciju judikatūrā⁵³.

113. No visa iepriekš minētā izriet, ka ceturtais Komisijas izvirzītais apelācijas pamats un otrā Padomes izvirzītā apelācijas pamata otrā daļa ir jāapmierina un ka tādejādi pārsūdzētais spriedums ir pilnībā jāatceļ.

⁵³ Šajā ziņā skat. antidempinga pamatregulas 14. panta 1. punktu, spriedumu, 2018. gada 15. marts, *Deichmann* (C-256/16, EU:C:2018:187, 57.–60. punkts).

VI. Par prasību pirmajā instancē

114. Saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 61. panta pirmo daļu Vispārējās tiesas nolēmuma atcelšanas gadījumā Tiesa pati var taisīt galīgo spriedumu lietā, ja to ļauj tiesvedības stadija.

115. Uzskatu, ka tā tas ir šajā gadījumā. No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem un it īpaši no antidempinga pamatregulas 8. panta 1. un 9. punkta un antisubsidēšanas pamatregulas 13. panta 1. un 9. punkta interpretācijas, ko esmu ierosinājis šo secinājumu 105. punktā, faktiski izriet, ka, pretēji tam, ko ir nospriedusi Vispārējā tiesa, vienīgais prasības pamats, kuru *Jiangsu* izvirzīja pirmajā instancē attiecībā uz antidempinga pamatregulas 8. panta 1., 9. un 10. punkta un 10. panta 5. punkta un antisubsidēšanas pamatregulas 13. panta 1., 9. un 10. punkta un 16. panta 5. punkta pārkāpumu, kas pamatojas uz iebildi par prettiesiskumu, kas ir izvirzīta attiecībā uz Regulas Nr. 1238/2013 3. panta 2. punkta b) apakšpunktu un Regulas Nr. 1239/2013 2. panta 2. punkta b) apakšpunktu, ir jānoraida.

VII. Par tiesāšanās izdevumiem

116. Atbilstoši Tiesas Reglamenta 184. panta 2. punktam, ja apelācija ir pamatota un Tiesa lietā taisa galīgo spriedumu, Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem. Šī reglamenta 138. panta 1. punktā, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz minētā reglamenta 184. panta 1. punktu, ir noteikts, ka lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Šādos apstākļos, tā kā Komisija un Padome ir prasījušas atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ierosinu Tiesai piespriest *Jiangsu*, kurai spriedums ir nelabvēlīgs, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas Komisijai un Padomei radušies gan pirmajā instancē, gan šajā apelācijas sūdzībā.

VIII. Secinājumi

117. Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, ierosinu Tiesai lemt šādi:

- atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2020. gada 8. jūlija spriedumu *Jiangsu Seraphim Solar System*/Komisija (T-110/17, EU:T:2020:315);
- noraidīt prasību, ko *Jiangsu Seraphim Solar System Co Ltd* cēla Vispārējā tiesā lietā T-110/17;
- piespriest *Jiangsu Seraphim Solar System Co Ltd* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas Eiropas Komisijai un Eiropas Savienības Padomei ir radušies pirmajā instancē, kā arī apelācijas tiesvedībā.